

Rade Serbedzija

Vrijeme Je, Draga, Vrijeme Je

Vrijeme je da se kaze
vrijeme je da se mora
vrijeme se u meni slaze
k'o raspuknula kora

Vrijeme se olujno vije
vrijeme me, napokon, treba
uspinju se kletve
do ovog tmurnog neba

Da li sam dovoljno znao
za tebe rijeci prave
a sve sam, cini se , dao
sve, od snova i od jave

Vrijeme se u meni mnozi
moji slavni trenuci
vrijeme se upija u kozi
vrijeme su nebeski zvuci

Vrijeme je, draga, vrijeme je

I ne pitaj me zasto
i ne pitaj me kako
bilo je neke sreće
al' , bio je i pak'o

Znam, trebalo bi reci
al' srce bi da suti
vrijeme su nasi
ugasli minuti

Sve, sto smo dali
sto jos zavjetno se moli
krade nam mladost
ubija do boli

I, kako da se nadam
i, sto da se kaze
ovo vrijeme krade
ovo vrijeme laze

Vremena ta, vremena ta

Potamnjeni kipovi od bronce i mjeda
ulice razdrte od zute kise
Svuda oko nas mrak i bijeda
ni sto smo voljeli, ne voli se vise

A, kad svijetlo mine, u okrilju noci
bit cemo skupa, mrak i tama
ti ces mi prici, ti ces mi doci
na vrhovima prstiju, tiha i sama

Dragana moja, moja dragana
dragana moja, moja dragana